

DBI!posten

Januar

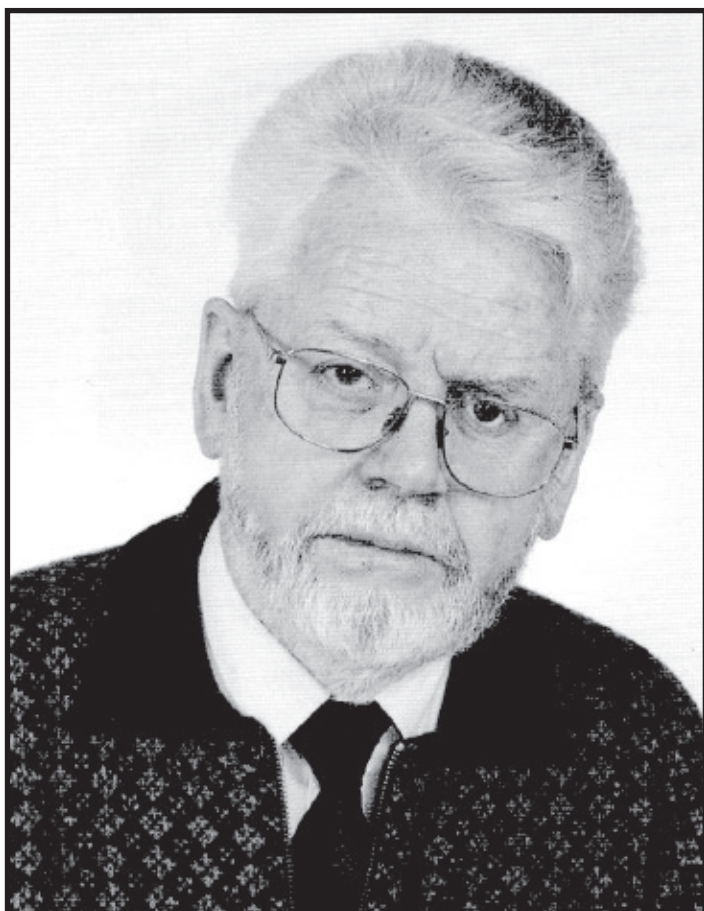
www.dbi.edu

Dansk Bibel-Instituts nyhedsavis

DBI's stifter er død

Tidligere rektor for Dansk Bibel-Institut cand.theol. Niels Ove Vigilius er død 71 år gammel.

Dermed har en markant skikkelse i dansk kirkeliv endt sin tjeneste i den kristne menighed her på denne jord. Niels Ove Vigilius var i sine studenterår igangsætter og inspiratoren i Credo-kredsen, som siden blev til KFS, Kristeligt Forbund for Studerende og Skoleungdom. Han blev KFS's første landssekretær fra 1962-69 og var med i ledelsen helt til 1990. I en periode i 70'erne virkede Niels Ove Vigilius som bibelskolelærer på LMH, Luthersk Missionsforenings Højskole i Hillerød. I 1972 blev Dansk Bibel-Institut stiftet, og her var Niels Ove Vigilius også inspiratoren og den drivende kraft. Han formåede at samle unge teologistuderende i opbygningen af et alternativt teologisk studiemiljø, med vægtlægning på det personlige trosliv og det kristne fællesskab mellem de studerende, og hvor tilliden til Bibelen som Guds ufejlbarlige åbenbaringsord skulle være grundlaget for al teologisk forskning og undervis-

ning, alt sammen med tanke på at fremme bibelsk tro og mission. Fra 1975 blev Niels Ove ansat som rektor og dogmatiklærer på DBI, i 1999 stoppede han som rektor og i 2001 som dogmatiklærer. Gennem 40 års virke med bibelundervisning, forkyndelse, skribentvirksomhed og personlige samtaler har Niels Ove Vigilius medvirket til at give åndelig afklaring og trosmæssigt fundament for et meget stor antal studenter, ikke blot teologer, men også studerende inden for mange andre fag, og hans åndelige indflydelse rakte langt ud over studenterverdenens rammer. Grundlaget for Niels Ove Vigilius's teologi og forkyndelse var den lutherske skelnen mellem lov og evangelium og læren om retfærdiggørelse af tro på Kristus, uden vore gerninger, alene ved troen på Kristus og hans forsonergering på korset. Niels Ove Vigilius blev ordine-

ret som ulønnet hjælpepræst i 1965, men havde et meget kritisk forhold til folkekirken pga. det frafald fra bibelsk kristendom, som blev tolereret i stadig større omfang. Niels Ove Vigilius var en kampens mand i dansk kirkeliv. Men det, som han kredsede om i den sidste samtale, jeg havde med ham, udtrykte han med Kingos salmelinie: "Nu står mig åben himlens port, for mig har Jesus fyldestgjort" (DDS166,14). Det var i virkeligheden det, som hele hans liv og kamp og tjeneste for evangeliet kredsede om. Vi er mange, der takker Gud for alt, hvad han gav os gennem Niels Ove Vigilius. Vore tanker går til han trofaste hustru Margit og de 6 børn og deres familier. Ære være Niels Ove Vigilius's minde.

af sognepræst
Finn Kappelgaard
formand for DBI

Diakoni er evangeliet i handling

Hvordan er forholdet mellem bibeltroskab og diakoni? Det har DBIposten taget en snak med forstander Jan Gossner fra Norge om. Han skal undervise om dette på DBI's Januarkursus.

»Diakoni er den kristne menigheds medmenneskelige omsorg, der i særlig grad rettes mod mennesker i nød. Diakoni er i sig selv et gyldigt udtryk for evangeliet og ikke forklædt mission. Diakoni er evangeliet i handling. Forkyndelse er evangeliet i ord.« Det siger Jan Gossner, 56 år, der, før han blev forstander ved Den evangelisk lutherske Frikirkens menighed i Kristiansand, har været rektor for Norsk Diakonihøyskole fra 1989-1997.

Bibeltro er tro i kærlighed

Om forholdet mellem diakoni og bibeltroskab siger han: »Diakoni er en dimension i evangeliet og menighedens liv. Alle kristne skal være tjenere, det vil sige diakoner for Herren og for hinanden. Den, som vil være bibeltro, må også være i tjeneste med kærlighedens gerninger. Vi er frelst af nåde, men vi er også skabt i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud forud har lagt til rette for os at vandre i. En tro uden kærlighedens gerninger

er en død tro. Ofte har det været sådan, at de liberale er mere diakonale, og de bibeltro mindre. Sådan bør det ikke være,« siger forstanderen.

Diakoni i vores tid

Når Jan Gossner skal pege på den postmoderne tids særlige diakonale behov, nævner han blandt andet ensomhed, sorg, meningsløshed og manglende fællesskab. Han mener også, det er en stor opgave at inkludere indvandrere og mennesker, som falder udenfor. »Meget af dette kalder på barmhjertighed, men det er også vigtigt, at diakonien står på de svages side mod overgreb, uretfærdighed og ondskab både i vort Europa og i den tredje verden. Diakonien må være myndig overfor de stærke og barmhjertig overfor de svage,« siger Jan Gossner, der mener, at vi må forkynde det almindelige diakonidømme og ikke kun det almindelige præstedømme. »Vi er alle tjenere, og der er nok af behov, som skal dækkes. Endvidere må man også se på det, som gøres i sjælesorg og fællesskabsbyggende arbejde, som en del af diakonien, og ikke kun de organiserede tiltag for specielt udsatte grupper, som findes i byerne.«

interview ved Thomas Olofson

ALLE LÆSERE ØNSKES EN GLÆDELIG JUL

Bibelen er Guds ord til os. Den er troværdig, og den er tilstrækkelig forståelig til, at vi kan blive frelst.

Den moderne teologi stiller ofte tre spørgsmål: Har Gud virkelig talt? Hvis han har talt, kan vi så forstå ham? Og hvis vi kan, har det så relevans for os i dag? Bibelen svarer: »Mangfoldige gange og på

Forståelig tale
Men er det så overhovedet muligt at forstå Bibelen rigtig? Mange moderne sprogfilosoffer vil benægte muligheden af, at man kan overføre mening igennem menneskelig kommunikation. Bibelen for-

Tilstrækkelig klar tale
Er teologi så ikke noget, som er forbeholdt akademisk uddannede mennesker? Hvis målet er en fuldstændig udtømmende forståelse af Guds åbenbaring, er end ikke alverdens kommentarer nok.

AKTUELkommentar

Stjernen på himlen?

1989 fik Danmark lov om registreret partnerskab af homofile parforhold. Nogen år senere havde alle de nordiske lande undtagen Færøerne fået lignende love om registreret partnerskab. Igen nogen år senere har denne lov fået indpas i kirkerne i kraft af biskoppernes samtykke af en velsignelsehandling af indgået registreret partnerskab. Denne lov og praksis er som sagt ikke gældende for Færøerne. Det vil sige, at heller ikke et i Danmark indgået registreret partnerskab er gældende på Færøerne.

Ny debat om partnerskabslov

På Færøerne har vi været taknemlige over vores position i denne henseende og har set det som et udtryk for, at sekulariseringen endnu ikke har fået samme indpas her som i landene omkring os. Vi kan fristes til at se os selv som stjernen på himlen i Nord, hvorpå Guds lys endnu skinner. Men samtidig spørger vi os selv, hvor længe denne stjerne kommer til at lyse med hensyn til registreret partnerskab.

I 1989 var der ingen chance for at få partnerskabsloven vedtaget på Færøerne. Den kristelige etik stod rimelig solidt plantet i befolkningen. Derfor var man imod. Men tiden går og den kristelige etik har efterhånden ringe kår - også på Færøerne. Hele efteråret har der været heftig debat i medierne om kristelige kontra humanistiske værdier.

Årsagen hertil er, at Landsstyret har valgt at overtage områderne familie- og arveanliggender til færøsk område. Justitsministeren ønsker samtidig at opdatere disse love a la de nordiske love inklusive loven om registreret partnerskab.

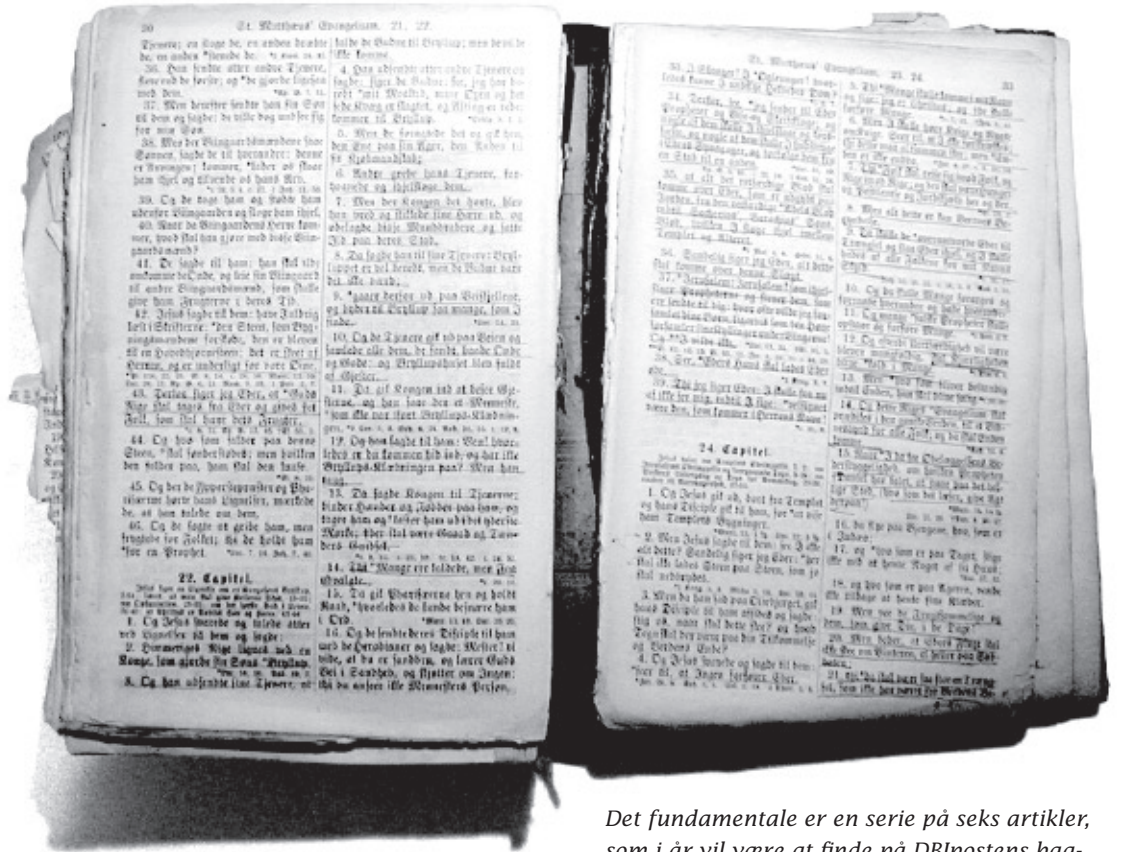
Muligt flertal for lovforslaget

En gallupundersøgelse blandt de 32 Lagtingmedlemmer viser, at der er mulighed for et flertal for partnerskabsloven. Hvis det skulle ske, at loven bliver vedtaget, så følger alle de andre spørgsmål efter, som kirken skal tage stilling til: Velsignelsehandling, vielse, præster der lever i registreret parforhold osv. Mindst to Lagtingmedlemmer fra landstyrepartierne siger, at de vil nedlægge landsstyresamarbejdet, hvis der skulle være et flertal for lovforslaget.

Kristenfolket på Færøerne tror på og beder til, at denne lov med alle dens konsekvenser må gå Færøerne forbi; at tilliden til Guds ord må bevares i befolkningen; at menneskene må vækkes til tro på og efterfølgelse af Kristus, og at Guds stjerne på himlen (Ordet) må lyse på vejen for os.

Vær med os i bønnen!

af Sverri Steinholm, sognepræst i Torshavn og medlem af DBI's styrelse.

Det fundamentale er en serie på seks artikler, som i år vil være at finde på DBIpostens bagside. Det er studerende ved DBI, som med egne ord skriver om velkendte og grundlæggende emner. De seks artikler vil handle om Bibelen, Lov og Evangelium, Sakramenterne, Efterfølgelse, Bøn, og Mission.

mangfoldige måder har Gud i fortiden talt til fædrene gennem profeterne, men nu ved tidernes ende har han talt til os gennem sin søn...

Derfor må vi så meget mere give agt på det, vi har hørt, så vi ikke glider bort fra det. ... hvordan skal vi da kunne gå fri, hvis vi lader hånt om en frelse så stor, at den fra først af blev forkyndt af Herren selv og senere stadfæstet for os...«(Hebr. 1,1-2,3)

Gud har talt. Først gennem sine profeter. Senere blev den ene person i treenigheden kød (Joh 1,14). Det vil forenklet sige, at den der så og hørte mennesket Jesus, så og hørte Gud selv.

Troværdig tale

Er denne tale så troværdigt overleveret til os? Her må vi fæste lid til Bibelens tale om, at Gud har sørget for dette (jvf. Joh 14,26). Ja, man kan tale om, at Bibelen ikke blot indeholder Guds ord men er Guds ord. Derfor er Bibelen ikke blot en samling af menneskers religiøse oplevelser og fornemmelser. Nej, det er Gud, der bruger menneskelige forfattere og et menneskeligt sprog for at kommunikere til os mennesker.

udsætter imidlertid dette (ligesom vores daglige omgang med vores medmennesker). Jeg tror dog, vi kan lære noget af den moderne sprogfilosofi. Vores forståelse af enhver tekst er nemlig påvirket af den sammenhæng, som vi lever i.

En dansker og en araber forstår ikke umiddelbart lignelsen om den fortabte søn på samme måde. Araberen vil i høj grad lægge mærke til skam-aspektet i lignelsen. Den danske missionsmand vil hurtigt begynde at tænke på skyldspørgsmål, og hvordan man kan få en nådig Gud. Hvem har så forstået lignelsen rigtigt? Ingen af dem, eller rettere, de har begge kun fået en delvis forståelse af den. Til sammen ville deres forståelse være bedre, fordi de hver for sig får vigtige vinkler med. Derfor må vi kristne på tværs af kulturer og sammenhænge gensidigt berige hinanden, så vi sammen kan få en bedre og dybere forståelse af Bibelen.

Mindre kan imidlertid gøre det. Vi kan nemlig alle - lærd som ulærd - opnå en delvis forståelse af Guds åbenbaring, som er nok til at blive frelst ved. De gamle reformatorer talte derfor om skriftens klarhed og skriftens tilstrækkelighed. Desuden må vi ikke glemme Helligåndens betydning.

Guds tale i dag

Har Guds tale i fortiden så betydning for os i dag? Ja! For det første fordi det er vores skabers egen tale. Så hvis vi vil forstå, hvem vi er, er det et godt sted at begynde. For det andet har Gud valgt at bruge de bibelske skrifter til at tale til os i dag. Det er her, Gud forkynder sit evangelium. Derfor kan vi tabe det mest dyrebare i verden - frelsen - hvis vi på den ene eller anden måde lader hånt om Guds ord.

af stud.theol. Christian Lund Pedersen

